

„Sbohem, příteli.“ Lidé se rozloučili s českým dobrovolníkem Taylorem

SZ seznamzpravy.cz/clanek/domaci-sbohem-pritelilide-se-rozloucilis-ceskym-dobrovolnikem-taylorem-231632

Jan Novák

Velká obřadní síň Ústředního hřbitova v Brně. Před budovou postávají hloučky smutečních hostů. Převážně mužů v černých oblecích, ale i ve slavnostních vojenských uniformách nebo v maskáčích. Odhadem sto padesát Martinových přátel a známých z různých etap jeho života.

Rozloučit se s ním přišli kamarádi ze střední i vysoké školy, partáci z airsoftu, kolegové z Aktivních záloh, spolubojovníci z Ukrajiny nebo dobrovolníci z týmu Phoenix, který založil s cílem Ukrajincům pomáhat a sám při té pomoci zemřel.

Některým se na klopě saka lesknou odznáčky Armády České republiky nebo český lev, mnohé paže zdobí česká vlajka a dle výšivek je zjevné, že poslední hold přišli Taylorovi - takovou měl přezdívku - vzdát také vojáci od výsadců nebo vojenské policie.

Mezi přítomnými je slyšet i ukrajinština.

Seznam Native

Jak zvládáte překerní situace? Otestujte se v kvízu

„Nefotit smuteční hosty. Jsou tu lidé, kteří stále aktivně působí na Ukrajině a nechtějí být identifikováni,“ zní instrukce ze strany Taylorovy rodiny.

Foto: Jan Novák, Seznam Zprávy
Taylor s přítelkyní Karolínou v okopu. Foto z počátku března.

Obřadní síň se plní květinami a věnci. Některé ve žluto-modrých barvách. „Kdo zachrání jeden život, jako by zachránil celý svět,“ stojí na jedné ze stuh. „Od kamarádů z Prostějova“ nebo „Sbohem, příteli,“ lze vyčíst na jiných stuhách.

Vedle pultíku leží věnec od organizace Paměť národa. Jejich dárci se složili na čtyři obrněné sanitky a jedna z nich měla sloužit právě Taylorovi a jeho týmu Phoenix. Převzít si ji už nestihl.

Zachránil spousty životů, svým zaplatil

„Vzpomínám si, že vždycky, když bylo potřeba někomu pomoci, tak se nabídl jako první. Byl hrozně ochotný,“ popsala ve smuteční řeči Martinova maminka. „A zcela logicky, když přišel 24.únor, začal přes sociální sítě a kontakty okamžitě organizovat pomoc ukrajinským vojákům.“

Foto: Facebook Project Phoenix Tactical Care
Taylor a jeho provizorní „sanitka“ na frontové linii.

Vypráví, že z jejich obýváku se stalo překladiště všech možných věcí a vybavení.

„Vytvořil obrovskou síť lidí, kteří byli ochotni shánět materiál a jezdit na Ukrajinu. Vydupal ze země projekt Phoenix. Věnoval do toho všechny svoje úspory, vydělané peníze a byl rád, že může pomáhat dobré věci,“ popsala.

Byl prý šťastný, že to, co do té doby dělal jako koníček, na co trénoval, může konečně využít v praxi a ku pomoci napadené Ukrajině a Ukrajincům.

„Výukou taktické medicíny, ošetřováním a odvážením zraněných zachránil spousty životů. Nazýval to svou soukromou válkou s Putinem. Věděl, že tím brání demokracii tady u nás, a věděl, že zlu se nesmí ustupovat,“ líčí máma, které Rusové zabili syna.

Foto: Jan Novák, Seznam Zprávy
S Taylorem se přišli rozloučit i jeho ukrajínští přátelé.

Pak přišel 15. březen. V okamžiku, kdy se Taylor pokoušel evakuovat zraněné z frontové linie u města Kremmina v Luhanské oblasti, byl jeho okop bombardován a sám byl těžce raněný.

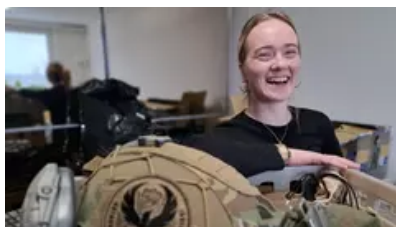
„Chvilí předtím mi poslal hlasovou zprávu, kde vtipkoval o tom, jak jeho auto dostalo zásah šrapnelem přímo do skla u řidiče. Říkal mi: Neboj se, jsem zkušeněj, trénovanej, opatrněj, nic se mi nestane. Asi za hodinu nebo za dvě potom dostal zásah šrapnelem. Dva měsíce ležel v kómatu a už se z něho nevzpamatoval,“ vzpomínala maminka padlého dobrovolníka.

Ve smuteční řeči Taylorova maminka také zmínila pozadí převozu syna do České republiky.

„Bojovali jsme o to, aby se naše státní instituce postaraly aspoň o jeho dopravu do Česka. Nikdo z politiků se o jeho převoz nepostaral. Nakonec to, co mu pomohlo dostat se do Prahy a umřít doma, v jeho rodné zemi, byla Karolínina láska a síla přátelství, síla obrovské soudržnosti prostých lidí, kteří se postarali o to, aby ten převoz mohl proběhnout,“ popsala.

„Věřím, že v každém z nás doutná zapomenuté světýlko lidskosti. To Martinovo světlo hořelo jasným plamenem jako pochoděň a dokázalo zapalovat zapomenutá světla dalších lidí,“ ukončila svou smuteční řeč jeho maminka.

Následně zazněly vzpomínky také z úst Taylorovy přítelkyně Karolíny Černoškové. Dohromady se dali na podzim minulého roku v Bachmutu za dunění artilerie. Karolína o dobrovolnické misi vyprávěla Seznam Zprávám v únoru.

Česka zažila peklo v Bachmutu: „Některá zranění už z paměti nevymažu“

4. 2. 5:00

„Vlivem osudu jsi byl odejit. A já poprvé pociťuju tu nespravedlnost žití. V jedné z posledních hlasovek, které jsi tak rád posílal, jsi říkal: ‚Jsem tam, kde mám být a dělám to, co mám dělat.‘ Já vnitřně vím, že ses v tom našel. Že jsi našel své poslání a svůj smysl života,“ sdělila smutečným hostům.

A Martinovi vzkázala:

„Tak si to nahoře užij, pozdravuj Da Vinciho, své ukrajinské bratry a dohlížej na mě. A vám všem, jestli můžu dát nějakou jeho poslední nevyžádanou radu: Žijte život na 110 procent, bojujte do posledního dechu a važte si každé chvíle se svými blízkými. Nikdy nevíte, která z těch chvílí bude poslední.“